

Bilaga 5.

Ansvariga departement

Klimat för pengarna? Granskningar inom
klimatområdet 2009–2013 (RiR 2013:19)

Bilaga 5 Ansvariga departement

I denna bilaga presenteras en sammanställning över vilka departement som ansvarar för vilken befintlig insats i svensk politik med betydelse för regeringens klimat- och energistrategi. Vidare beskrivs de formella samrådsprocesserna inom Regeringskansliet.

Tabell H Befintliga insatser i svensk politik med betydelse för regeringens klimat- och energistrategi, EU-reglerade insatser (fetmarkerade)

Ansvarig	Insatser
Finansdepartementet	Energi- och koldioxidskatter Skattebefrielse för biodrivmedel/kvotplikt från 1 maj 2014* CO ₂ -differentierad fordonsskatt Bilförmånsbeskattning
Miljödepartementet	Handel med utsläppsrätter Miljöbalken Förbud mot deponering Insamling av deponerad metangas Återvinning Producentansvar Kommunal avfallsplan Avfallsförbränning Reglering av vissa fluorerade växthusgaser Plan- och bygglagen CO₂-krav nya bilar
Näringsdepartementet	Ecodesign direktivet och energimärkning Elcertifikatsystemet Program för energieffektivisering i industrin (PFE) Energirådgivning Särskilda insatser för vindkraft och sol Energideklaration Infrastrukturplanering Teknikupphandling Rådgivning Incitament för miljöbilar Miljöbilsdefinition Energiforskning
Socialdepartementet	Byggregler
Landsbygdsdepartementet	Landsbygdsprogrammet
Utbildningsdepartementet	Klimatrelaterad forskning och utveckling (förutom energiforskning)

* Kvotpliktssystemet är ett förslag från regeringen i prop. 2013/14:1 s. 398 f. Om systemet införs kommer Näringsdepartementet att ansvara för systemet. Se e-post Finansdepartementet 2013-09-30.

Källa: Riksrevisionen med underlag från Regeringskansliet, Naturvårdsverket, Report for Sweden on assessment of projected progress, mars 2013, s. 7.

Samrådsprocesser inom Regeringskansliet

Inom Regeringskansliet samordnar departementen politiken i gemensam beredning. Beredningen sker i gemensamma (interdepartementala) arbetsgrupper på tjänstemannanivå och på den politiska nivån. I regel inrättas arbetsgrupperna vid behov, men några är permanenta.

Regeringsformen anger att regeringen fattar beslut gemensamt.¹ Alla regeringsärenden måste därför först beredas inom Regeringskansliet. I beredningen samråder berörda departement bland annat genom att bidra med sakkunskap och att säkerställa att deras frågor omhändertas.² Former för samråd är *gemensam beredning*, *allmän beredning*, *lunchberedning* och *delning*. Gemensam beredning är den centrala formen för samordning inom Regeringskansliet och innebär att berörda departement ska kunna påverka beslutets inriktning och utfall. Övriga samrådsformer är av vägledande karaktär eller syftar till intern delgivning.³

För många ärenden finns uttalade krav på gemensam beredning.⁴ Ett ärende som rör flera departements verksamhetsområden ska handläggas inom det departement till vilket det huvudsakligen hör och gemensamberedas med övriga berörda departement.⁵ Beredningen avslutas först när alla parter är överens. Om enighet inte kan nås vid kontakter mellan tjänstemän lyfts frågan till politisk nivå.⁶ I sista hand får frågan avgöras vid *allmän beredning*. Det är den sista instansen i den gemensamma beredningen och används endast undantagsvis för avgöranden. Statsrådsberedningen ansvarar för den politiska samordningen. Denna verksamhet leds av statsministerns statssekreterare, med stöd av ett antal handläggare som har kontakt med de olika departementen.⁷

¹ 7 kap. 3 § Regeringsformen.

² Ds. 1998:39, *Gula boken*, s. 12 och 7 kap. 2 § Regeringsformen.

³ Regeringskansliet Statsrådsberedningen, *Samrådsformer i regeringskansliet*, PM 1997:4, reviderad version 2002-02-06, s. 4.

⁴ Ibid. s. 10. Ärenden som rör propositioner, lagrådsremisser, skrivelser till riksdagen, förordningar, kommittédirektiv, regleringsbrev, uppdrag till myndigheter och i förvaltningsärenden.

⁵ De statsråd som är närvarande vid avgörandet av ett ärende blir ansvariga för beslutet. Se 13 och 15 §§ i förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet.

⁶ Det innebär att kontakt i första hand tas mellan statssekreterarna och, om nödvändigt, mellan statsråden i de departement som är oense. Regeringskansliet PM 1997:4, reviderad version, s. 11.

⁷ Ibid. s. 5.